

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 20^{ΗΣ} ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1952

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. *Δημ. Μπαλᾶνος* παρουσιάζων τὰ ἔργα: Ἀθηνᾶς Ταρσοῦλη «Ἑλληνίδες ποιήτριες», 1952 καὶ Κωνστ. Βοβολίνη «Ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας», Ἀθῆναι 1952, σελ. 568, εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Ἡ τόσον εὐφύμως γνωστὴ διὰ τὸ περὶ Δωδεκανήσου περισπούδαστον ἔργον τῆς καὶ τόσας ἄλλας λογοτεχνικὰς καὶ καλλιτεχνικὰς μελέτας τῆς, κυρία Ἀθηνᾶ Ταρσοῦλη, ἐξέδωκε νέον ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλληνίδες ποιήτριες», γραμμένον μὲ τὸ οἰκεῖον εἰς αὐτὴν λογοτεχνικὸν ὕφος.

Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο περιέχονται βιογραφικαὶ σημειώσεις καὶ ἀποσπάσματα ἔργων ὡς καὶ φωτογραφαίαι Ἑλληνίδων ποιητριῶν ἀπὸ τοῦ 1857 μέχρι τοῦ 1940. Ἡ συγγραφεὺς παρέχει πλούσιον ὕλικόν. Ὅπως λέγει ἡ συγγραφεύς, τὸ ἔργον τῆς «δὲν ἔχει τὴν καθαυτὸ μορφή ἀνθολογίας, οὔτε πάλιν φιλοδοξεῖ τὸν τίτλον κριτικῆς μελέτης. Δὲν εἶναι παρὰ μιὰ φιλικὴ πνευματικὴ μας συνάντησις καὶ γνωριμία μὲ τὶς ἑλληνίδες ποιήτριες στὸν ἀνθόκηπον τῆς ποιητικῆς τέχνης».

—Ὁ Κ. Βοβολίνης εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἀναφέρει τοὺς ἀπὸ τοῦ 1453 μέχρι τοῦ 1953 ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πνευματικούς καὶ ὕλικους ἀγῶνας τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἱεράρχαι, κληρικοὶ καὶ μοναχοί, δὲν ἐδίστασαν πρὸ θυσίας καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς των. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1600 καὶ 1700 ἑμαρτύρησαν 7 πατριάρχαι καὶ πλεῖστοι κληρικοὶ καὶ μοναχοί.

Ἰδιαιτέρως ὁ συγγραφεὺς ἐκθέτει τὰ μαρτύρια τοῦ κλήρου κατὰ τὴν πρόσφατον ἐθνικὴν περιπέτειαν, καθ' ἣν ἀπὸ τοῦ 1940 μέχρι τοῦ 1949, κατ' ἐπισή-

μους στατιστικάς, ἐθανατώθησαν 345 κληρικοί, καὶ δὴ 26 ὑπὸ Βουλγάρων, 20 ὑπὸ Ἰταλῶν, 75 ὑπὸ Γερμανῶν καὶ 224 ὑπὸ κομμουνιστῶν. Τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισθέντων τούτων κληρικῶν παρέχει ὁ συγγραφεὺς συντόμους βιογραφικὰς σημειώσεις καὶ τὰς φωτογραφίας των.

Ἐνεξαορτήτως ἀντιρρήσεων τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἔχη περὶ τῆς δράσεως ἐνίων ἐκκλησιαστικῶν προσωπικότητων παρωχημένων ἐποχῶν, τὸ ἔργον πλήροϊ σπουδαῖον κενὸν καὶ καταδεικνύει τοὺς ἀδιαορήκτους δεσμοὺς μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, καὶ ὀρθῶς χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ Μακ. ἀρχιεπισκόπου κ. Σπυρίδωνος ὡς «μία πολύτιμος πινακοθήκη τῶν ὑπὲρ τοῦ Γένους θυσιῶν ἀπὸ τοῦ 1453 μέχρι τῶν ἡμερῶν μας».

Ὁ κ. Γ. Σωτηρίου παρουσιάζων τὸ ἔργον τῶν I. Keil καὶ H. Hormann περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεολόγου τῆς Ἐφέσου ὠμίλησε περὶ τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου τούτου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ.—Συμβολὴ εἰς τὰς μεθόδους χρωματομετρικοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀρσενικοῦ*, ὑπὸ Χαράλ. Ν. Ἀντωνιάδου**. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἰωακείμογλου.

Υπάρχουν πλείσται μικρομέθοδοι διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἀρσενικοῦ, τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν εἰς ἑπτὰ κυρίως κατηγορίας⁸.

1. Μέθοδος Marsh-Berzelius¹. Στηρίζεται εἰς τὴν ἔκλυσιν ἀρσίνης καὶ τὸν ἐπακολουθοῦντα προσδιορισμὸν ἐν θερμῇ, ὅτε σχηματίζεται κάτοπτρον As.

2. Μέθοδος τοῦ Gutzeit^{1, 7}. Στηρίζεται εἰς τὴν ἔκλυσιν ἀρσίνης ἢ ὅποια ἀντιδρᾷ μὲ χάρτην ἐμβαπτισμένον εἰς διάλυμα χλωριούχου ἢ βρωμιούχου ὕδραργύρου.

3. Παραλλαγὴ τῆς μεθόδου ταύτης⁸ δι' ἐπιδράσεως τῆς ἀρσίνης εἰς διάλυμα AgNO₃ ἢ ἄλλα ἄλατα τοῦ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ.

4. Ἀπόσταξις τοῦ χλωριούχου ἀρσενικοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ προσδιορισμὸς μὲ βρώμιον.

5. Ἰωδιομετρικὴ μέθοδος τῶν Cassil καὶ Wichmann². Στηρίζεται εἰς τὴν ἔκλυσιν Ἀρσίνης εἰς εἰδικὴν συσκευήν. Ἡ ἐκλυομένη ἀρσίνη δεσμεύεται εἰς διάλυμα χλωριούχου ὕδραργύρου, τὸ ὅποιον τὴν ὀξειδοὶ πρὸς ἀρσενικῶδες ὀξύ. Τοῦτο προσδιορίζεται μὲ ἰώδιον.

6. Νεφελομετρικὸς προσδιορισμὸς, ὡς ἡ μέθοδος τῶν Kleinmann καὶ Pangtriz⁹.

* Ἐκ τοῦ Βιοχημικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Θεραπευτηρίου «Ἐυαγγελισμός».

** CHAR. N. ANTONIADIS: Contribution to the method for the colorimetric determination of Arsenic.